

[Elisabeth Krog]

Fra de konservatives side hilser vi med tilfredshed den ganske brede enighed, som er opnået om dette forslag. Vi ønsker helt naturligt, at ikke mindst et forslag af denne karakter hviler på et sådant grundlag. Vi understreger rimeligheden i, at man sikrer en fordeling af Danmarks Radios programmer og af eventuelle regionale programmer. Selv om udbygningen på disse områder jo ikke er skabt endnu, er det rimeligt, at man tager højde for fremtiden. Vi ved ikke, hvornår et dansk TV 2 kommer, og vi ved ikke, hvor udbredte regionale programmer måtte blive, men der må skabes den fornødne mulighed; der må være indbygget fremtid. Når vi engang får de mange kanaler, har man også som omtalt i hybridforliget sikret seernes muligheder for at se nabolandenes

På denne baggrund kan det konservative folkeparti tilsige sin støtte til forslaget og til ministerens ændringsforslag.

Ingerlise Koefoed (SF):

Det har været en lidt underlig oplevelse at følge dette lovforslag, fra det blev behandlet første gang i slutningen af februar, til i dag, hvor vi står med ændringsforslagene.

Først var det nemlig, som om det lå i luften, at der ikke skulle ske ret meget, men så blev der altså lige pludselig her til sidst lavet et forlig imellem socialdemokratiet og regeringen. Det forlig synes jeg virker både for hastet og uigennemtænkt, og jeg vil også tilslutte mig at karakterisere det som fuldstændig overflødigt.

Det, som socialdemokratiet har opnået ved at lave dette forlig, kunne de nemlig have opnået uden at tale med regeringen, og de kunne have nået meget mere, hvis de havde givet sig til at samarbejde med dem, som de kunne få noget mere ud af at samarbejde med. Så kan man selvfølgelig sige, at de har opnået det, at de er blevet inviteret hen til statsministeren for at tale om TV 2, og det har hr. Tastesen jo ønsket så meget.

Men jeg vil gerne spørge her, om det kan opfattes som andet end en tom gestus, når regeringen, sådan som det i hvert fald fremtræder i pressen, ikke har rokket sig til andet, end hvad man kunne kalde den forkerte side, med krav om en stærkere reklamefinansiering af sit TV 2 end nogen sinde før. Det kan godt være, at hr. Tastesen tror på, at han i

løbet af sommeren kan få lavet det om. Jeg opfatter det, som om regeringen nu har spillet ud med en tredjededels reklamefinansiering, og at man, hvis man så slår lidt af på det i løbet af sommeren, har lavet et kompromis, som hr. Tastesen måske så kan lave forlig om – hvem ved.

Det er rigtigt, som hr. Tastesen har sagt heroppefra, at han formelt har opnået de ting, som vi og han selv vel også synes der skulle være blødt op på med hensyn til det rent tekniske forslag fra førstebehandlingen, for dels har han jo fået en sikkerhed for, at der reserveres plads i fællesantenneanlæggene til dansk TV, dels har han fået en masse hensigtserklæringer i betænkningen. Jeg synes, at det med de reservede kanaler er godt nok, og det sagde både vi, det radikale venstre og VS ved førstebehandlingen.

Men jeg synes ikke, det er godt nok med hensigtserklæringer, når man kunne have fået en sikkerhed med det samme, og jeg synes stadig væk, der er en verden til forskel imellem nogle pæne hensigtsord i en betænkning og klart vedtagne ændringsforslag. Vi kunne godt i forbindelse med denne lovgivning – og det havde været vigtigt i forbindelse med den – have fået de ting igennem, som man måske lover os vil komme igennem til efteråret. Det er i orden, hvis de kommer det, men hvorfor vente?

Vi har sammen med de radikale på trods af hr. Tastesens betænkning og forlig – og også betæneligheder, har jeg forstået – søgt at ændre lovforslaget i den retning, som vi, de radikale og VS ved førstebehandlingen sagde at det skulle have.

Vi kan ikke forstå, hvorfor socialdemokratiet ikke har taget de ændringer med ind i forliget, og vi vil her spørge, om man under forligsforhandlingerne har prøvet på at få noget af det med.

Det er klart, at man må sikre den åbne kanal, som kan give lokalbefolkningen mulighed for at skabe det meget vigtige alternativ til alt det officielle danske og udenlandske TV. Det er da også klart, at man ikke kan vedtage et forslag af denne art, uden at man sikrer brugerne indflydelse på det, som man kalder de ikke-brugerstyrede fællesantenneanlæg, dvs. de kommunale anlæg og anlæg ejet af telefonselskaberne eller af P&T.

Det er da også vigtigt, at man i et demokratisk samfund, hvor medierne får større og